

Štev. 12.

V Ljubljani, meseca decembra 1920.

Leto XXI.

Vapaj.

Ob drugi obletnici narodnega ujedinjenja.

Ovam' ovamo, preko planina
dodjite bračo, doneste spas!
Majke je Slave još djedovina,
dokud uz Soču spušta se Kras.

Ovam' ovamo na krvava brda
Gorica zove, junački rod,
slobodu traži iz jarma tvrda,
ovamo hitro upravite hod.

Ovam' ovamo, gdje naših vila
oko Postojne divan je hram;
do sinjog mora, gdje nam je sila,
put je sudbinom odredjen vam.

Od Opatije tam do Devina
čuje se tužan, očajan zov:
dodjite spasit izpod tudjina
život nam, blago, polje i krov.

Slavnik i Učka, Snežnik i Nanos —
našega tijela uda su to;
Mirna i Raša bude vam zanos,
da nam se vrati slavensko tlo.

Gorko li cvili Dragonja bane
okove težke skinuti rad;
Veliki Jože ljute uz rane
služiti mora latinski grad.

Ovamo kralju, vodjo junaka,
Pazin te čeka, Draga i Lim;
Hrvatska Istra do Kamenjaka
čezne za tobom srdašcem svim.

Divić da vidiš vilinske dvore,
kraljevič Marko gdje spava san;
ovamo žurno na naše more,
suzama roblja kuda si zvan.

Zar da nam tudjin vjekoma vlada,
sužanstvo naše vječno je zar?
Slobodna braća naša su nada —
donijet slobodu njihov će mar.

Istarski guslar.